

ansvarlig for Reenholdelsen af Røglebninger, Skorstene osv.; thi det er slet ikke derpaa, det kommer an, det er jo ligegyldigt, om de ere rene, naar der blot ikke afstedkommes Ilds-vaade. Det Simpleste og Naturligste er, at man fastsætter, at den, som afstedkommer Ilds-vaade ved uforsvarlig Afserd, skal være ansvarlig, og jeg skal i saa Henseende som Exempel gjøre opmærksom paa de Bestemmelser, der findes i den franske borgerlige Lovgivning, Deri vil man finde Bestemmelser, som ere ganske simple, og jeg skal tillade mig at oplæse et Par af dem, for at det høie Thing kan see, af hvilken Betskaffen de ere. Det hedder i § 1733: „Leieren er ansvarlig for Ilds-vaade, medmindre han beviser, at Skaden er afstedkommen ved uhykkeligt Tilfælde eller ved en høiere Magt (force majeure) eller som Følge af en slet Bygningsmaade; eller at den kommer fra hans Nabo“, og i den følgende Paragraph hedder det: „Saafernt der er flere Leiere, ere de alle ansvarlige, medmindre det bevises, at Ilden er opstaaet hos en bestemt af dem o. s. v.“ Dette er ganske simpelt og klart, men hvorledes skalde vel en uhykkelig Leier kunne ane eller vide, at der er Mangler tilfede i disse Røglebninger og dersom han ikke beklager sig for Brandvæsenet, er han udsat for at komme til at bære et Ansvar, som det er ubilligt at lægge paa ham. — Hvad angaaer § 4, der ogsaa har været Gjenstand for Om-tale, skal jeg kun gjøre et Par korte Bemærkninger. Den ærede første Taler meente, at de Bestemmelser, der vedkomme Fastsættelsen af Befalingsmændenes Lønning og Størrelsen af Materiellet, ikke burde henlægges under Ministeriet, og jeg troer ligeledes, de snarere bør afhænge af Communens nærmere Afgjørelse; i alt Fald er jeg ganske vist enig med den samme ærede Taler i, at det vilde være forstandigt at henlægge det Hele under Indenrigsministeriet. Dette kan man nu vel ikke passende gjøre her igjennem en Lov, thi det er jo et kongeligt Prærogativ, hvorledes Forretningerne skulle fordeles imellem de forskjellige Ministerier, men det forekommer mig at være overordentlig klart, at det er under Indenrigsministeriet, at saadanne reent tekniske Foranstaltninger henhøre. Ligesom alt Andet der vedrører Ingenieurvæ-

senet, Industrivæsenet og Havnevæsenet er henlagt under Indenrigsministeriet, saaledes burde ogsaa denne Branche være det, og saaledes vilde hele Communalbestyrelsen i slike Forhold fortere under een Autoritet, hvilket synes at være naturligt. — Jeg skal ikke nægte, at jeg ogsaa hvad § 17 angaaer er meget bange for, at det ikke vil være muligt at give nogen Bestemmelse, som ikke vil tage sig smaalig ud, navnlig i Sammenligning med de Bestemmelser i § 25, hvorover man har beklaget sig, men skulde der fremkomme noget brugbart Forslag, har jeg ikke Noget imod at tiltræde det. — Jeg kommer nu til det, der for mig er Hovedsagen, nemlig § 9. Det forekommer mig, at denne Paragraph er meget uheldig, og det er allerede udhævet, hvilke Mangler den har, men jeg skal accentuere det lidt tydeligere. Der er to forskjellige Fremgangsmaader, man kan følge; den ene bestaaer i, at man opkræver Bidragene til Brandvæsenet umiddelbart af Grundeierne, og den anden bestaaer i, at man opkræver dem middelbart igjennem Brandforsikringerne. Det gaar ikke an, saaledes som den høitærede Minister gjør, eet Dieblit at antage, at denne Byrde ikke kommer til at hvile paa de Forsikrede — nemlig naar Taleren er om at opkræve Bidrag af Bygningerne, hvorom Ministeren siger, at det er Brandforsikringen, der betaler, men ikke de Forsikrede — og et andet Dieblit at sige, naar det fra vor Side foreslaaes, at Løsoversikringerne ogsaa skulle tage Deel i Bidraget, at det kun vil virke til, at de Forsikrede maae hve høiere Bidrag. Heri ligger imidlertid Beviset for, at hvilken Maade man end vælger, er det de Forsikrede, der til Syvende og Sidst komme til at betale. Det er klart, at der er to Veie, man kan gaae. Paa den ene Side kan man sige, at det er saameget i Alles Interesse, at Brandvæsenet er i god Orden, at det maa være en Communesag, og alle Udgifterne maae i saa Tilfælde fordeles paa Skatteyderne, men da er der aldeles ingen Grund til at benytte andre Institutioner. Man kan benytte Grundeierne, om man vil; man kan altsaa beskutte disse directe og de andre Indvaanere indirecte, men Sagen vedkommer da ikke paa nogen Maade Forsikringselskaberne, og det er ganske overflødig